

PIŠE SE LETO 2040 –

koronska razmišljanja osmošolk o prihodnosti

Svoje življenje bi opisala kot hitro reko, a njen tok prinaša nove priložnosti. Vse okoli nas se spreminja; narava, ljudje in tega procesa ni mogoče zaustaviti. Kar je nekoč bilo v živo videno ali storjeno, je sedaj le spomin in del zgodovine.

Ko sem prišla na cilj načrtane izobraževalne poti, je bila moja prva misel osmisliti si svojo nadaljnjo življenjsko pot. Po šolanju sem začutila občutek predanosti sama sebi, spoznavanju sebe. Porajale so se misli, ideje, kako nadaljevati pot in se najbolje znajti v neznanem. V sebi sem kljub svojim 27 letom začutila porajajoči se strah, ki je nastopil po končani univerzitetni izobrazbi. Sama izobraževalna pot se ni podaljšala in bila je v marsičem podobna tisti, katero sta prehodila starša. Vse pa je bilo hitro dostopno, brez daljših čakanj in premikov, kar je moj študij olajšalo. V svoji mladosti si nikoli nisem mislila, da bom po poklicu organizator zasebnega življenja. Ko sem ta poklic predstavila staršem, sta me pogledala s široko odprtimi očmi, kot da ne vesta (in tudi nista), da obstaja tak poklic.

Danes jih imam skoraj 34. Hvaležna sem lahko, da živim s svojo družino v čudoviti, leseno-stekleni in topli hiši na obrobju mesta. V tem obdobju je večji poudarek na lesu, na izrabi naravnih materialov in nad širokim pogledom v naravo, kar omogočajo velike steklene stene. To nam omogoča vsaj delni stik z naravo, če že ne zaidemo vanjo. Mogoče ljudje nismo več tako sramežljivi in si upamo več, kot so si pri tej starosti naši starši in stari starši, ki so se v večji meri držali tradicije in si manj upali posegati po spremembah, ker je v glavah bilo stalno vprašanje, kaj bodo rekli sosede in ostali. Danes stremimo k temu, da se počutimo dobro, da izpolnjujemo po svojih najboljših močeh svoje ideje. Veliko mi pomeni, da imam ob sebi svoje najbližje in neokrnjeno naravo, občutek svežine in svobode. Zavedam se, da živimo v svetu, katerega prevzema tehnologija in zasebno življenje posameznika s pomočjo mobilnih naprav postaja vse bolj javno. Od nekdanj sem vse rada imela organizirano. Nisem dovolila odprtih možnosti, da se moji plani uničijo. Zato sem tudi zbrala ta poklic. Rada bi ljudem pomagala in jih naučila, da si svoj čas učinkovito planirajo. Če svojega časa ne najdemo oz. ne planiramo, naša duša začne počasi tavati, iskati svoj prostor, je nemirna, neizpolnjena. Upam, da bo moj poklic pripomogel k temu, da se ljudje začnejo zavedati, kako pomembna je organizacija časa in navsezadnje življenja, ki privede do osebne rasti, do osrečitve posameznika v tej spreminjajoči se družbi. Okolica mest postaja čedalje bolj siva, temačna in nezanimiva. Kljub temu da se trudimo, da bi tudi v večjih mestih ohranjali naravo, nisem prepričana, da nam to najbolje uspeva. Vseeno pa se vsaj jaz zaenkrat počutim varno v svojem okolju. Groza mi je pomisliti, da ne bi mogla s svojo družino oditi na miren in sproščujoč sprehod po robu mesta ali v gozd, se sprostiti v naravnih življenjskih okoljih. Še vedno pa mislim, da je okolica varna in velika večina ljudi pozna in se ravna po osnovnem bontonu, kolikor so pač v neposrednih kontaktih drug z drugim. Sama rada nakupujem oblačila, obutev in seveda ličila. To sem rada počela že v otroštvu, le da sem takrat z mamo obiskala različne trgovske centre, danes pa lahko to opravi iz domačega kavča. Moderna tehnologija je bolj kot ne prevzela delovna mesta prodajalk oz. prodajalcev ter ostalih uslužbencev, ki prodajajo izdelke ali nudijo storitve. Sicer me to v večji meri ne moti,

saj sem zaradi svojega poklica veliko zdoma in posledično hitreje nakupujem na spletu. Kar si danes v trenutku zaželiš, že lahko naročiš. Si predstavljate, kako je bilo v dobi brez interneta? Zamudno, utrujajoče. Tisto, kar me najbolj moti v trgovinah, pa je, da je embalaža plastična, vse za enkratno uporabo. Naš planet ne bo zdržal pod težo odpadkov, čeprav jih sortiramo in veliko recikliramo. To smo počeli že v mojem otroštvu in me veseli, da je nekaj, kar so nas učili, postalo rutina. Včasih imam občutek, da delamo za blaginjo planeta, vendar ob novih idejah pozabljamo na svoje zdravje in ohranjanje naravnih dobrin. Poleg tega opažam, da se veliko manj družimo kot nekoč. Vem, kje tiči razlog. Na spletu obstaja milijone aplikacij za druženje preko spleta. Veseli pa me, da tu in tam še vedno slišim otroški smeh z bližnjega otroškega igrišča. To mi vedno znova povrne spomine na moje otroštvo. Priznam, tudi mi smo kar nekaj časa preživeli s pametnimi napravami, ampak vseeno smo si organizirali takšne in drugačne zabave, se družili in preživeli čas na prostem. Veselili smo se druženj za rojstne dneve in konca šolskega leta. Ljudje so še pozitivno naravnani in sledijo svojim sanjam, kar je edino pravilno. Vse se da, če se hoče. Sedaj trenutno živim v Sloveniji, v moji rodni državi. Priznati moram, da imamo čudovito naravo in še veliko ne uničenih mest. Sama sem zadovoljivo zadovoljna z organizacijo naše države, ki pa se ni v veliki meri spremenila. Veseli me, da je v državi ostal isti način izbire predsednika. Sem zagovornica demokracije, v kateri oblast izvira iz ljudstva. Vendar se težko najdejo predstavniki, ki odločajo o političnih in zakonskih vprašanjih, delujejo preudarno, strokovno, za narodov blagor. Pomembno se mi zdi upoštevanje pravic državljanov in državljanek in ravnanje po zakonih, ki pa tudi danes očitno ne veljajo za vse. Zato se sprašujem, zakaj nismo pred zakonom vsi enaki? Nismo bili ne v preteklosti in tudi danes ne. Družina, ljubezen, prijateljstvo, spoštovanje, mir, zdravje so vrednote, ki jih je potrebno ceniti, vzdrževati, širiti in poglobljati. V mojem otroštvu smo jih sicer znali ceniti, vendar ne vedno. Ko nam gre kaj narobe, kot npr. kadar se nam plan za počitnice ne izide, smo že jezni in se obnašamo, kot da je to največji problem in pozabimo na vse, kar nas osrečuje. Premalo cenimo majhne stvari in prehitro dovolimo, da nam življenje grenijo stvari, ki niso življenjsko pomembne in so nadomestljive ali premostljive. Danes so ljudje še bolj vzkipljivi, manj potrpežljivi. Vse bi radi takoj, brez večjih naprežanj. Ljudje nismo aparati, imamo čustva, ki pa jih težje krotimo. Čustev nam ni potrebno skrivati, nekatera so celo zaželena, vendar pravilno izbrana. Veseli smo lahko, da imamo ob sebi ljudi, ki nas podpirajo in stojijo ob naši strani. Mislim, da bi nas morale spremljati pozitivne misli. Sama se trudim delovati tako, ampak priznam, da ni lahko ob negativnih izkušnjah in v žalostnih trenutkih misliti pozitivno. Ne bi pa rekla, da so se vse vrednote skozi leta mojega življenja drastično spremenile in mislim, da se tudi ne bodo, če jih bomo ohranjali. Rečem lahko, da sem aktivna državljanka Republike Slovenije, česar pa ne morem trditi za celotno populacijo Slovenije. Navsezadnje se naj bi vsi, ki živijo v določeni državi, trudili za prijaznejše in pravičnejše življenje. Aktivnega državljanca predstavlja človek, ki sodeluje na volitvah, sprejema delovanje vlade in opozarja na nepravilnosti, se bori za pravice vseh, spremlja dogajanja v državi, sodeluje, deluje preiščeno in kritično. Sama aktivno hodim na volitve in spremljam razpravljanja v vladi. Priznam, da včasih mislim, če se bodo tako dolgo pogovarjali in reševali en problem, bodo v tem času navsezadnje vladali zgolj problemi. To je tisto, kar me kot državljanko zmoti, ampak razumem vlado, da je odločitve treba sprejeti previdno, preiščeno in ne prehitro. Zagovarjam način, kako volimo predsednika. Predsednik je še vedno izvoljen z glasovanjem ljudstva za dobo petih let. Kar se meni zdi ravno pravšnja doba, da se oseba na tako pomembnem položaju izkaže in naredi dovolj za dobro naroda. Še vedno imamo ministrstva, ki pa

jih je manj, in predsednika vlade, kot v mojem otroštvu. Verjetno ste se vprašali, kaj pa davki? Brez skrbi, še vedno jih plačujemo, vendar se upošteva višina plače posameznika. Mogoče so se s tem zameglile razlike bogatih in revnih. Tako pač je in tudi še verjetno nekaj časa bo. Kaj pa globalizacija in življenje ljudi? Sama menim, da je globalizacija dosegla največji vpliv v trgovinah. Omogočila nam je, da lahko kupujemo oblačila, obutev, hrano itd. po celem svetu. To se mi ne zdi slabo, ker tako tudi spoznavamo tuje kulture, se seznanjamo z novostmi. Ampak če ne bi bilo tako dobro razvitega prometa, tehnologije, tudi globalizacija na tem področju ne bi zacvetela. Vendar ob plusih so po navadi tudi minusi. Poznate staro slovensko podjetje z imenom Lisca, katerega korenine segajo daleč v preteklost, v obdobje mojih starih staršev? Ali veste, da nam globalizacija tudi škoduje? Kako? Tako, da kupujemo cenejša oblačila s celega sveta in podpiramo njihove proizvajalce ter trgovce, namesto da bi podpirali slovenske (npr. Lisca). Priznajmo, da tako sami sebi delamo škodo. Imamo veliko samostojnih podjetij, ki nam ponujajo takšne in drugačne izdelke. Dajmo, podprimo jih. Ko bomo podprli njih, bomo hkrati izboljšali slovensko gospodarstvo. Če strnem – globalizacija ima definitivno vpliv na ljudi, sami pa moramo prepoznati pozitivno in negativno stran. Dandanes pa za marsikaj obstajajo tudi pravila. Otroci bi verjetno rekli: »Pravila so uničevalec naših vragolij«. Moje mnenje je, da morajo biti. Po svetu bi vladal kaos, če jih ne bi bilo. Si predstavljate, kakšno bi bilo naše življenje, če ljudje ne bi poznali osnovnega bontona? Vsekakor zastrašujoče na vsakem koraku. Pravila se niso kaj dosti spremenila v času od mojega otroštva do danes, kar me veseli. Tudi svoje otroke vzgajam po pravilih in jih učim osnovnega bontona. Ne bi rekla, da so pravila strožja kot v mojem otroštvu. Sedaj nam tehnologija omogoča takšne in drugačne zaslone, ki ljudi opozarjajo na olikano vedenje, jim ponujajo načine sodelovanja in druženja. Nazadnje so izumili takšen zaslon, ki ne škoduje in ne seva vseh škodljivih žarkov človeškemu očesu. Super, da končno mislimo na zdravje ljudi, ne samo na dobiček in bogatenje nekaterih. V mojem otroštvu je bilo veliko govora o škodljivem sevanju, sedaj je tega manj.

V globalnem smislu je naša dolžnost, da vzpostavimo pravičen ekonomski sistem na globalni ravni, ki bo utemeljen na resničnem mednarodnem sodelovanju in na globalni delitvi dobrin. Sledimo moderni tehnologiji, podprimo izumitelje, ki izumljajo stvari, pripomočke za lahkotnejše življenje ter upoštevajo ohranjanje narave. Moram priznati, da nam ni hudo. Če bi me sedaj nekdo vprašal, ali bi se raje vrnila v moje otroštvo in živela takšno življenje kot sta ga starša, ali veste, kaj bi mu odgovorila? Da bi zmešala določene značilnosti takratnega življenja in današnjega in dobila bi najboljši rezultat. Ne bodimo pesimistični. Veliko mi pomeni že to, da imam streho nad glavo in moje najbližje. Kaj pa vemo, kako bodo živeli naši vnuki. Že sama si nisem mislila, da bom po poklicu organizator zasebnega življenja. Svet se razvija, spreminja in s tem se je treba sprijazniti. Od mojih najstniških let je torej napredovala predvsem tehnologija in nazadovali so pristni odnosi med ljudmi. Na trgu najdeš vse mogoče pametne naprave, ki te čisto zasvojijo. Mogoče pa se bodo moji vnuki vozili v letečih avtomobilih, namesto njih bo dela opravljal robot in si bodo sami s pomočjo interneta ustvarili virtualnega prijatelja. Pustimo času čas in govorimo našim zanamcem o sreči, ki izhaja iz naše države, iz naših vrednot in sposobnosti, da uživamo v tem, kar imamo, ne glede na naš gmotni in družbeni položaj.

Gaja Cerar

V dvajsetih letih se je zaradi razvoja tehnologije v naši Sloveniji marsikaj spremenilo. Ljudje se vozijo z električnimi avtomobili, ki so bili včasih prava redkost. Razvijajo tehnologijo za pridelavo hrane iz 3D-tiskalnikov, vsak človek pa ima za svojega asistenta robota, kar je bilo nekoč nepredstavljivo. V vsakdanjem življenju se pojavilo ogromno novih pravil.

Moje življenje je zanimivo in pestro, čeprav pogrešam nekatere navade, ki so se skozi leta spremenile. Nekaterih praznikov sploh ne praznujemo več. To so na primer: materinski dan, valentinovo in god. Res škoda, da teh praznikov mlajši ljudje in predvsem otroci ne poznajo več, saj so bili nekoč del mojega življenja. Živim v hiši z bazenom na vrhu hriba. Hišo so mi izdelali po naročilu, saj skoraj nihče ne zna sam zgraditi hiše. Bila je precej draga. V moji okolici gradijo velike tovarne, kjer bodo izdelovali napredno tehnologijo, zato so se zmanjšale travniške površine in gozdovi. V našem kraju imamo velik park, ki je zelo priljubljen, saj tja zahaja ogromno ljudi. Je edini kraj, kjer se lahko ljudje sprostijo. Tam najpogosteje telovadijo, berejo knjige, sprehajajo svoje živali in uživajo v naravi. Ker imam svoj vrt, si nekaj hrane pridelam sama, ostalo pa kupujem v veleblagovnicah. V Sloveniji se je pojavilo veliko novih ameriških trgovin, kjer običajno kupujem izdelke. Oblačila naročam še samo preko spleta, saj je to najlažji način. Večina majhnih trgovin je propadla, zato imam do veleblagovnic kar dolgo pot. Sama skušam jesti čim bolj zdravo hrano. Zadnje čase je zelo priljubljeno laboratorijsko meso. Veliko ljudi verjame, da je bolj zdravo kot navadno. Jaz skoraj nikoli ne jem mesa, ampak če ga, je to zagotovo slovensko meso, pridelano na kmetiji. Ljudje pogosto jedo žuželke. Sama jih nimam najraje, zato jih tudi ne kupujem. Nedolgo nazaj pa so izumili hrano iz 3D-tiskalnikov. Zaenkrat je še ni na policah v trgovinah, vendar se mi zdi, da bo zelo kmalu. Ljudje okoli mene so večinoma zelo prijazni. Ker je na svetu več kot 10 milijard ljudi, živimo zelo blizu drug drugega, zato dobri sosedski odnosi veljajo za eno izmed najpomembnejših vrednot. Še vedno obstajajo bogati in revni ljudje. Na svetu so se pomešale različne kulture. Danes živi v Sloveniji že veliko priseljencev iz vsega sveta. Še vedno pa je slovenščina najpomembnejši jezik v Sloveniji. Zato so za tujce organizirane posebne šole, kjer se lahko naučijo slovensko.

Pomembna vrednota je tudi družina, saj so ljudje srečni le takrat, ko jih obkrožajo njihovi najbližji. Tudi meni je družina zelo pomembna. Sama veliko časa preživim s svojo družino. Ker imam svoje otroke, želim, da preživijo čim lepše otroštvo. V šolo se vozijo z električnim skirojem. Torbe nimajo, kot sem jo imela jaz, saj doma in v šoli uporabljajo samo tablični računalnik. Med počitnicami veliko potujemo v druge države. Zelo se zabavamo, spoznavamo nove kulture in različno hrano. Za večino ljudi zdravje ni več tako pomembna vrednota, saj obstaja ogromno novih zdravil in sodobnih operacij, s katerimi pozdravijo skoraj vsako bolezen. Zaradi napredka v medicini ljudje povprečno dočakajo približno 100 let.

Republika Slovenija je še vedno demokratična republika. To pomeni, da ima oblast v državi ljudstvo. Še vedno imamo predsednika. Državna oblast je razdeljena na zakonodajno, izvršilno in sodno. Zakonodajno vejo oblasti nosi parlament, ki ga sestavljata Državni zbor in Državni svet. Izvršilno oblast nosi vlada, sodna oblast pa je še vedno ločena od drugih dveh. Ljudje imamo možnost glasovanja in volitev. Volitve potekajo na vsaka tri leta. Ljudje lahko volitve opravimo kar doma, preko spleta. Obstaja državna spletna stran, na kateri lahko glasujemo. Glasovi so anonimni in se sproti seštevajo. Zmaga tisti, ki ima največ glasov. Sama se vedno udeležim volitev,

pogosto pa obiskujem tudi javne kulturne prireditve. Zelo sem zadovoljna s takšno oblastjo, saj je trenutno vodilna stranka Zeleni planet, ki sem jo volila.

Opažam, da so se v času mojega življenja zgodile skokovite spremembe. Nekatere stvari so se izboljšale, nekatere pa poslabšale. Izumrlo je veliko živali, ki sem jih poznala v otroštvu. Ni več nosorogov, pand in koal, afriških slonov, zeber, severnih medvedov in tigrov. Zmanjšalo se je število staroselskih plemen, celo do te mere, da jih skorajda ni več. Ljudje so po mojem mnenju nekoč živeli veliko bolj varno in brezskrbno. Še vedno je veliko vojn in terorizma. Zaradi tega se je ogromno ljudi preselilo iz glavnih mest na podeželja. Čeprav so v nekaterih mestih že nameščene naprave za čiščenje zraka, prebivalci še vedno ne vidijo modrega neba. To je posledica prekomernega onesnaževanja. Znanstveniki že leta preučujejo, kako bi se spopadli s tem problemom. Ljudje hodijo v službo z masko. K sreči hodijo v službo samo tri dni v tednu, ostale dni pa delajo od doma. Zaradi onesnaževanja imamo veliko večje temperature, stalile so se skoraj vse ledene plošče in gladina vode je zelo narasla. Zaradi cunamijev izginevajo prebivalci z otokov.

Ampak veliko stvari se je izboljšalo. Človeštvo je zelo razvilo medicino, saj zdravnikom pomagajo roboti. Tako je zdravniška pomoč vedno prisotna. Pojavili so se novi zanimivi poklici, kot so kirurg za odstranjevanje slabih spominov, čistilec zraka, varuh podatkov in psiholog za rastline. Sedež svetovne zdravstvene organizacije je v Franciji. Razvili so nekaj novih cepiv in tako so v Afriki in v drugih državah rešili na milijone življenj. Ljudje pogosteje potujejo na Luno, na kateri so postavili celo prvi hotel. NASA je začela prve človeške odprave na Mars. Zaenkrat so ljudje še v vesolju, na poti do Marsa.

Globalizacija je danes videti čisto drugače. Spremenili smo prevozna sredstva, saj se vsi vozimo z električnimi avtomobili. Lažje potujemo v druge države in na oddaljene kontinente, saj letalske karte niso več tako drage. Zaradi potovanj se širijo nove nalezljive bolezni in virusi. Večina ljudi se vozi s hitrimi vlaki, ki drvijo s hitrostjo do 600 kilometrov na uro. Zaradi tehnologije se ljudje močneje zavedamo priložnosti, ki nam jih nudi svet in delo na daljavo. Veliko ljudi opravlja službo na daljavo, npr. trgujejo preko spleta, saj so takšne trgovine najbolj priljubljene in dobičkonosne. Poceni kitajske izdelke so nadomestili kvalitetnejši izdelki iz Amerike in drugih evropskih držav. Globalizacija je na nas vplivala tako, da imamo doma in v službi sodobno tehnologijo, ki nam olajša delo. Mislim, da je globalizacija pripomogla, da bomo ohranili naš planet, saj nam transport omogoča hiter prenos raznoraznih izdelkov na vse kontinente. Spremenila so se tudi nekatera pravila. Še vedno veljajo enaka cestna pravila, vendar so prepovedana vozila na naftni in bencinski pogon. Pri medicinskih operacijah morajo biti vedno poleg robotov prisotni tudi ljudje, saj se roboti lahko pokvarijo. Milijonarji morajo četrtno svojega denarja nameniti dobrodelnim organizacijam in tako pomagati revnejšim ljudem.

Že v otroštvu sem sanjala, da bom otroška zdravnica – pediatriinja. To sem tudi postala. Moja naloga je, da zdravim bolne otroke in mladostnike, pregledujem novorojenčke in opravljam sistematske preglede predšolskih otrok. Delam v najsodobnejši Pediatrični kliniki v Ljubljani. Na kliniki je raziskovalni inštitut za nalezljive otroške bolezni. Trenutno sodelujem v raziskavi o novem virusu COVID-40. Ta poklic sem si izbrala zato, ker imam rada otroke in rada pomagam ljudem. Imam pomočnika robota, ki mi pomaga pri lažjih stvareh. Zaradi svojega poklica veliko potujem po svetu, saj se udeležujem različnih predavanj in pomagam bolnim otrokom v Afriki. Na svoj poklic sem zelo ponosna.

To je moj čas, leto 2040. Zadovoljna sem, da lahko s svojim delom vplivam na razvoj v medicini in da s prostovoljnim delom pomagam ljudem. Družba ceni moje delo. Dobim primerno plačo, da sem si lahko ustvarila svoj dom in družino. Upam, da bodo imeli moji otroci enak vpliv na odločitve v družbi, kot jih imam jaz. Čutim, da se ljudje vedno bolj zavedajo, da lahko samo mi vsi ohranimo naš planet. Seveda pa bomo morali biti povezani in pomagati drug drugemu v sožitju z naravo. V času mojega življenja se je veliko spremenilo. Pojavil se je velik napredek v tehnologiji in družbi. Žal bomo morali še veliko narediti, da industrija ne bo onesnaževala okolja. Verjamem, da bo v prihodnosti še veliko novih izumov in odkritij. Želim si le, da bo v prihodnosti vladal mir in da bomo še naprej živeli tako, kot smo do sedaj.

Nika Senica

Leto 2040. Mišljenje o prihodnosti. Življenje v Sloveniji in po celem svetu se je veliko zelo spremenilo. Seveda nekatere stvari na bolje, nekatere tudi na slabše. Živim v Republiki Sloveniji, v kateri je zdaj spremenjena državna oblast, družba ter okolje. Kako se je čez leta po svetu razvila globalizacija? In kako Republika Slovenija?

Živim v hiši, ki je v naravi, pa vendar je še vedno v bližini mesta. Imam električni avto, saj avtov na bencin skorajda ni več. Skrbim tudi za živali, kot so pes, želve in papige. Redno tudi obiskujem svoj domači kraj Lesično, kjer živijo moji starši in nekateri sorodniki. Tam še vedno sodelujem kot prostovoljna gasilka.

Med leti sem veliko potovala in še vedno rada potujem po drugih državah, še posebej s prijatelji in družino. Potovanje po svetu je zdaj drugače, saj potuješ na manjših, električnih letalih. Imam svoj vrt, na katerem pridelujem domačo zelenjavo. V tem času se je podnebje precej segrelo, zato imamo možnost, da pridelujemo tudi druge vrste sadja in zelenjave. Ostale stvari, kot so sol, sladkor, kupujemo v trgovinah, predvsem meso, jajca in mlečne izdelke pa tudi na bližnjih kmetijah. Izdelki v trgovini so se precej pocenili, saj je človekovo delo zdaj nadomestila tehnologija oz. razni roboti. V Slovenijo je prišlo več restavracij s hitro hrano, zato si manj ljudi kuha domače in zdrave obroke. Pri teh restavracijah mi je vseč predvsem to, da hrano in pijačo ne prodajajo v plastičnih vrečkah, kozarcih.

Družba je sedaj zmeraj manj v virtualnem svetu. Začela se je ukvarjati z okoljem, saj smo v tem času stopili skupaj in spremenili sindikate, same sebe in državo. Ljudje imamo svobodo, cenimo druge ljudi in smo predvsem bolj ustvarjalni. Vseeno pa so nekateri zaradi naprednejše tehnologije ostali v virtualnem svetu.

Državna oblast je preverjena in organizirana. Za delo v državni oblasti moraš biti zdaj posebno izobražen. Število ministrstev se je povečalo, saj se je ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano razdelilo na tri dele. Veje oblasti so še vedno tri – sodna, izvršna in zakonodajna. Poslanske skupine pa so se v tem času seveda večkrat spremenile. Predsednik države ni več poveljnik vojske, saj bi se moral poleg dela v državni oblasti aktivno ukvarjati še z vojsko. Vojaška moč pa se je zdaj tudi precej izboljšala, zato mora biti tudi poveljnik bolj osredotočen na samo delo vojske. Kot celotna državna oblast pa so začeli bolj upoštevati mnenje državljanov.

Sem aktivna državljanka, saj se udeležujem volitev. Vsako leto imamo možnost, da večja skupina ljudi predlaga kakšno dobro idejo za ljudi ali okolje, zato je skupina, v kateri sem sodelovala tudi jaz, predlagala, da bi zaradi izumiranja nekaterih živalskih vrst, še posebej ptic,

in večanja gozdnih požarov precej bolj omejili podiranje dreves, ki se je v teh letih povečalo predvsem zaradi zasluzka.

Življenje je sedaj precej drugačno kot prej, saj se je podnebje segrelo in zim skorajda ni več, mogoče se bolj ohladi le enkrat do dvakrat na leto. Otroci se sedaj v šoli učijo več stvari na računalnikih, saj tako hitreje obravnavajo snov in vso znanje, ki se v teh letih ni precej spremenilo, vendar je vseeno drugačno. Poleg tega se učijo še o okolju, predvsem o ogroženosti/izumiranju živali in rastlin ter o onesnaženju okolja.

Svet se je v globalnem smislu precej povečal. Razvila oz. izboljšala so se območja v Afriki, Braziliji in drugod po svetu, kjer je pred nekaj leti prevladovala revščina. Zdaj se v bistvu vsak nov izdelan izdelek razširi po celem svetu v približno enem mesecu. Spremenili so se skoraj vsi sektorji. Še posebej agroživilstvo, zdaj z okolju prijaznim kmetijstvom in načini za zmanjšanje količine zavržene hrane; distribucija, z večjim pomenom e-trgovanja; telekomunikacije, z zmogljivejšimi omrežji; zdravstvena oskrba, s spletno diagnostiko ter energetika, s pametnimi omrežji in obnovljivimi viri.

Zaradi napovedi vojne smo morali in morajo vsa dekleta in fantje obvezno po 18. letu iti v vojsko za vsaj pol leta. Nekateri prostovoljno ostanejo v vojski še dlje. Eden izmed razlogov za odhod v vojsko je tudi ta, da mi oz. mladi v divjini ne bi mogli preživeti dalj čas, saj se razmere na svetu hitro spreminjajo.

Slovenija je še vedno v Evropski uniji, v kateri je zdaj tudi več članic. Skupaj sodelujejo in si pomagajo. Denarna enota je še vedno enaka, vendar zdaj ni več bankovcev za 100 €, 200 € in za 500 € zaradi pocenitev dobrin in drugih izdelkov. Bankovce pa tako ali tako zelo redko uporabljamo, saj se vse plačuje s plastičnim denarjem oz. karticami.

Po poklicu sem prevajalka španščine in turščine, saj sta me ta dva jezika že od nekdaj zanimala in mi bila všeč. Glavna naloga prevajalke je ta, da prevaja besedila različne dolžine v ciljni jezik. Bolj natančno sem književna prevajalka, saj prevajam romane, eseje, gledališke igre in scenarije za radio in TV ter druga dela s področja literature in kulture. Po mojem mnenju je prednost tega poklica tudi to, da se lahko lažje sporazumevam z ljudmi drugih držav in da lahko tudi službeno potujem v druge države. Poleg tega v prostem času pomagam prijateljema, ki sta ustanovila svoje zasebno podjetje. Ukvarjata se z multikulturalnostjo in povezanostjo oz. komunikativnostjo ljudi, ki je v trenutnem življenju še posebej pomembna. Včasih skupaj potujemo v druge države, kjer jima lahko pomagam tudi kot prevajalka.

Takšno je moje mnenje o življenju v letu 2040. Vendar pojdemo v resnično življenje, saj se v tem času lahko spremeni še čisto vse. In le kdo bi vedel, kaj se bo do takrat zares zgodilo? Se bo tehnologija še naprej tako razvijala in vsakič znova osvojila svet? Ali se bodo ljudje zares začeli zavedati pomena narave in živali v vsakdanjem življenju?

Ana Volavšek